

आत्मज्ञानफलमाह नत्विति विगतेदेहानामुक्तानामुक्तानांपुनरावृत्तिर्न विद्यते सदेहानंतु अपरं सत्यकामत्वस्य संकल्पत्वाद्यैश्वर्यपरंच समाधिकाले निरुपाधिसुखं अव्ययं विद्यते तत्र हेतुः अक्षरभावत्वादिति साम्यतापदव्याख्यातरीत्याभावशब्देन भावप्रत्ययेन चाक्षरमात्रं ग्राह्यं यतो ब्रह्म विदक्षरमेव भवति अतः अक्षरधर्माणामेतस्य चाक्षरस्य प्रशासने गार्गिषा वा पृथिव्यौ विद्युतेतिष्ठतः एतद्वैतदक्षरं गार्गिब्राह्मणा अभिवंद्य स्थूलमनण्वहृत्स्वमदीर्घमित्यादि श्रुतिप्रसिद्धानां प्रशासितृत्वास्थूलत्वादीनां तत्र संबन्धो यज्यत एवेत्यर्थः तथा च प्रागेवोदाहृतं सोपाधि निरुपाधि शब्दद्वेधा ब्रह्म विदुष्यते सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानिरुपाख्यो नुपाधिकः जक्ष्मीडन्ति प्राप्नोति सोपाधिकस्य तु छांदोग्ये सर्वकामाभिः सार्वभौम्यात्स्पष्टमीरिता अहमन्तथान्नादः श्लोककार्यप्यहो अहं इति तत्त्वाविदः सामगाने सर्वात्मता श्रुता अत्रापि च कदृष्टांतात्सोपाधिरूपं स्वविच्छ्रुतः अपूर्वानपरायुक्त्या श्रोष्यते निरुपाधिक इति ॥ ४७ ॥ के पुनरावर्तत इत्यत आह पश्येरन्निति नैकमतयोनानात्वदर्शिनो येतेषु सम्यग्दर्शनं नास्ति व्यक्तं शरीरं ॥ ४८ ॥ कस्मिन्नु भगवो विज्ञाते सर्व

नत्वेवं वर्तमानानामावृत्तिर्विद्यते पुनः ॥ विद्यते क्षरभावत्वादपरं परमव्ययं ॥ ४७ ॥ पश्येन्नेकमतयोनसम्यक्तेषु दर्शनं ॥ ते व्यक्तं प्रतिपद्यते पुनः पुनररिदम ॥ ४८ ॥ सर्वमेतद्विज्ञानं तोन सर्वस्य प्रबोधनात् ॥ व्यक्तीभूता भविष्यति व्यक्तस्य वशवर्तिनः ॥ ४९ ॥ सर्वमव्यक्तमित्युक्तमसर्वः पंचविंशकः ॥ य एनमभिजा नंति न भयंतेषु विद्यते ॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभारते शांति ० मोक्ष ० प ० वसिष्ठकुरालजनकसंवादे षडधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥ ॥ ४९ ॥ वसिष्ठ उवाच सांख्यदर्शनमेतावदुक्तं ते नृपसत्तम ॥ विद्याविद्ये त्विदानीं मे त्वं निबोधानुपूर्वशः ॥ १ ॥ अविद्यामादुरव्यक्तं सर्गप्रलययमिवै ॥ सर्गप्रलयनिर्मुक्तां विद्यां वै पंचविंशकः ॥ २ ॥ परस्परस्य विद्यावै त्वं निबोधानुपूर्वशः ॥ यथोक्तं ऋषिभिस्तत्सांख्यस्याभिनिर्दर्शनं ॥ ३ ॥

मिदं विज्ञातं भवतीत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं श्रुतं तत्समर्थयते सर्वमिति एतद्वाक्यजातं सर्वमर्थयते सर्वमिति एतद्व्यव्यक्त्या देहस्य वशेन भविष्यतीति योज्यं ॥ ४९ ॥ सर्वमिति पंचविंशस्य विज्ञानात्सर्वज्ञो भवतीति श्लोकद्वयतात्पर्यं भयं संसारदुःखं ॥ ५० ॥ इति शांति ० मोक्ष ० नै ० षडधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥ ॥ ४९ ॥ नानात्वैकत्वविज्ञानमित्यादिना कृतानां द्वादशा नां प्रश्नानां मध्ये सांख्ययोगेनानात्वैकत्वविज्ञानं चेति त्रयं व्याख्यातं अबुद्धादि त्रयमधिमाध्याये व्याकरिष्यते विद्यादिषट्कमिह व्याख्यायते सांख्यदर्शनमिति योगादिसहितमिति शेषः ॥ १ ॥ तत्त्वदर्शनं विद्या तत्त्वावरकं भावरूपमज्ञानादिकमविद्या नतु विद्यायाः अभावमात्रमित्याशयेनाह अविद्यामिति अभावात्सर्गाद्यसंभवात् भावरूपैवा विद्याऽव्यक्ता एवेत्यर्थः विद्यामाह सर्गेति विद्यां पंचविंशक इत्यादुरिति यो जना ॥ २ ॥ अस्या विद्यायाः परमत्वं वक्तुमर्थात्तरविद्याभेदमाह परस्परस्येति ॥ ३ ॥